

SYMFONISCH JEUGDORKEST SOV YOUNG WERK VAN WAGNER, STRAUSS EN BRAHMS

Zondag 5 november om 15u in de Schouwburg - Duur: 90 min. pauze inbegrepen

Interview om 14u15 met dirigent Martijn Dendievel

Leuke extra op kindermaat: Maak kennis met de instrumenten uit het orkest om 14u20, 14u35 en 16u40

Programma

R. Wagner - Die Meistersinger von Nürnberg: Ouverture

R. Strauss - Concerto voor hoorn nr. 1

J. Brahms - Symfonie nr. 2, op. 73

'**Die Meistersinger von Nürnberg**' uit 1868 vertelt het verhaal van een zangwedstrijd georganiseerd door een gilde van 16de-eeuwse Duitse meesterzangers. De kunst van de meesterzangers was op dat moment enigszins verstard geraakt, maar in de opera openen de ridder Walther von Stolzing en de dichter Hans Sachs nieuwe wegen voor het genre. Hun innovaties symboliseren de opkomst van de Duitse cultuur in 'Die Meistersinger von Nürnberg'.

Wagner componeert de orkestrale Ouverture nog vóór de rest van de opera. Het is een muzikale kennismaking met de belangrijke thema's van de opera: de majestueuze beginthema's verwijzen naar zowel het feestelijke slot als naar de meesterzangers in de opera. Het daaropvolgende lyrische thema vertegenwoordigt de melodie van Walther, waarmee hij de zangwedstrijd wint. Het complexe en meerstemmige middendeel knipoogt op zijn beurt naar de verstarde zangkunst van de meesterzangers, waarna de Ouverture briljant wordt afgesloten met opnieuw de twee beginthema's.

Richard Strauss is 18 jaar wanneer hij zich aan zijn '**Eerste Hoornconcerto**' zet. Dat lijkt vroeg, maar het instrument kent voor hem geen geheimen. Zijn vader Franz Joseph is namelijk de eerste hoornist van het Hoforkest van München. Franz Joseph had een solide reputatie, zoals Wagner treffend opmerkte: "Strauss is een afschuwelijke kerel, maar als hij hoorn speelt, kun je niet boos op hem zijn". Richard erfde de liefde voor de Franse hoorn van zijn vader en gaf het instrument een prominente plaats in zowat al zijn belangrijke werken. Voor zijn Hoornconcerto liet hij zich inspireren door Felix Mendelssohns Violconcerto. Het werk heeft drie delen, het snelle openingsdeel Allegro loopt zonder pauze over in het lyrische middendeel Andante, waarbij hij de solist al na één akkoord van het orkest introduceert. Vader Strauss moet fier geweest zijn, want in dit jeugdwerk weet zijn zoon prachtige melodieën te verwerken en daagt hij de hoornist zowel technisch als muzikaal uit. Bovendien laat hij op speelse wijze de opzweepende openingsmelodie van de solist terugkeren in het derde deel. Dit heroïsche slotdeel Allegro is een visionair statement van de jonge componist: Wacht maar, ik word ooit een van de allergrootste componisten!

"Ik moet bekennen dat ik van nature een diep melancholische persoon ben.[...] Deze melancholie werpt de nodige schaduw op mijn eerder serene Symfonie en verklaart misschien die pauken en trombones". Het is Johannes Brahms' antwoord op de vraag van een bewonderaar over de "dreigende pauken" en de "sombere, lugubere tonen van de trombones" in het openingsdeel van zijn '**Tweede Symfonie**'. Zelf ziet hij het positiever: "Elegisch", zo omschrijft hij zijn symfonie in een brief aan Clara Schumann. Hij componeert het werk in de zomer van 1877 in het idyllische, Oostenrijkse dorpje Pörschach aan de Wörthersee. Brahms' meesterschap komt meteen tot uiting in de eerste drie noten van de cello- en contrabasmelodie, die op ingenieuze wijze de thematische kern vormen van het hele openingsdeel Allegro non troppo. Hoewel de pauken en trombones af en toe dramatisch klinken, overheerst over het algemeen een sfeer van sereniteit, zoals de bijnaam "Pastorale" van de Symfonie suggereert. Het tweede deel, Adagio non troppo, beweegt zich tussen rust en opwinding. Dit contrast zet zich ook verder in het derde deel, Allegretto grazioso. Hier vinden we de afwisseling tussen gracieuze wals-melodieën (Brahms was een grote bewonderaar van Johann Strauss) en meer onstuimige passages. Afsluiten

doet Brahms in onbekommerde vreugde, zoals te horen is in de schetterende klanken van de koperblazers in de triomfantelijke slotmaten van het Allegro con spirito.

SOV Young - jeugdorkest in Gent

SOV Young is een symfonisch jeugdorkest van en voor jongeren tussen 14 en 20, met als uitvalsbasis Gent. Jaarlijks worden ze tijdens enkele projecten gecoacht door musici van Symfonieorkest Vlaanderen. Slotstuk is steeds een publiek concert.

Martijn Dendievel – dirigent

Martijn Dendievel (°1995) werd geboren in Oostkamp, België. Hij groeide op in een muzikantenfamilie en zette zijn eerste muzikale stappen op viool. Later wisselde hij naar cello en studeerde ook slagwerk en klavecimbel aan het Stedelijk Conservatorium Brugge.

Martijn Dendievel ging in het voorjaar van 2018 van start als assistent-dirigent bij Symfonieorkest Vlaanderen. Vanaf seizoen 2023-24 vervolgt hij het traject als Associate Conductor waarin hij verantwoordelijk is voor enkele projecten rond talentontwikkeling, waaronder het jeugdorkest SOV Young. Martijn is regelmatig te gast bij orkesten zoals Orchestra del Teatro Comunale Bologna, Sinfonia Varsovia en philharmonie zuidnederland en dirigeerde ook andere gerenommeerde orkesten zoals Concertgebouworkest, London Symphony Orchestra en WDR Sinfonieorchester Köln. Vanaf seizoen 2024-25 wordt hij chef-dirigent van Hofer Symphoniker.

Urmin Nes Majstorović – hoorn

Urmin Nes Majstorović (°1998) werd geboren in Belgrado, Servië. Hij begon zijn muzikale carrière reeds op 5-jarige leeftijd, eerst met viool en later ook met piano en hoorn. Nadat hij zijn muziekschoolparcours voor beide instrumenten succesvol afgerond had, besliste hij zich te specialiseren in hoorn aan het Conservatorium voor Schone Kunsten in Novi Sad. Twee jaar later verliet hij Servië om in België te komen studeren aan het Conservatoire Royal de Bruxelles. Urmin is actief in verschillende orkesten zoals Brussels Philharmonic, Orchestre Philharmonique Royal de Liège, Koninklijke Muziekkapel van de Belgische Luchtmacht en Opéra Royal de Wallonie.

WAT KOMT

ATANERES – THE SEASONS REVISITED

Zaterdag 25 november om 20u

'De vier jaargetijden' van Vivaldi zijn misschien wel één van de meest bekende klassieke muziekstukken aller tijden. Sommigen zweren heilig bij hun tijdloze genialiteit, anderen dopen ze als "grijsgedraaid". De Britse componist Max Richter – bekend van zijn filmische en minimalistische muziek – voelde zich enkele jaren geleden aangesproken om dit meesterwerk eens grondig aan te pakken.

Maar liefst 75% van de originele partituur liet Richter weg. De andere 25% draaide hij door een soort minimalistische, gelaagde looping. Het resultaat is 'Vivaldi's Four Seasons Recomposed by Max Richter', een vernieuwend meesterwerk met - naast minimalistische intieme kippenvelmomentjes - ook verrassend maximalistische uitbarstingen. De vier seizoenen worden ingeleid door toegankelijke, hedendaagse werken van eigen bodem. Ze verwijzen telkens naar de sfeer van een welbepaald seizoen.

SYMFONIEORKEST VLAANDEREN – MOZART REQUIEM

Vrijdag 23 februari om 20u – Inleiding om 19u15

Een dodenmis geschreven op de rand van het eigen sterfbed. Meer had de menselijke verbeelding niet nodig om rond Mozarts 'Requiem' een onweerstaanbare mythe te weven. Maar ook zonder de toverkracht van de mythe brengen Mozarts klanken ontroering teweeg – bij telkens nieuwe luisteraars. Het is muziek die bovenal eerbied ademt: voor het verleden, voor het heden, maar ook voor de dood. Met vurige angst, maar ook dansend verlangen en ten slotte voorzichtige troost.

Chef-dirigent Kristiina Poska nodigt haar landgenoten van het Estonian Philharmonic Chamber Choir uit. Samen met een knap solistenkwartet tekenen ze voor een innemende vertolking. Daarnaast brengt het koor ook het intrigerende 'Kreek's Notebook' van de Estse componist Tõnu Kõrvits mee.